

stolice výslovne toto konanie uvádzaly práve v spojitosti s odlákavanim zákazníkov žalujúcej strany.

Sám odvolací súd zisťuje, že výraz »mechale šabes« môže byť pre žalujúcu firmu urážlivý a že bol učinенý Hermanom W. voči zákazníkovi žalujúcej strany Hermanovi R., keď sa onen márne uchádzal u tohto o zadanie špedície. Podľa obsahu prijatej výpovedi svedka Hermana R. Herman W. vytýkal mu, keď už bol dvakrát odbytý, že pracuje s takými, čo sú »mechale šabes«, a keď ho svedek znovu odbyl, aby mu dal pokoj, tu ho začal urážať, na čo svedek veľmi rozčulенý odišiel.

Po tomto zistení nemôže byť pochybnosti, že tu išlo o veľmi neslušné odhovárание zákazníka a že toto konanie samo o sebe bolo spôsobilé poškodiť podnik žalujúcej strany; ba že úmysel Hermana W. priamo k tomu smeroval.

Pri tomto stave veci nezáleží na tom, že sa žalobný výrok stal len raz a voči zákazníkovi, u ktorého náhodou naliehanie Hermana W. zostalo bezvýsledným.

Vyložené zistené konanie osoby v podniku žalovaného činne celkom vyčerpáva skutkový základ potrebný k odsúdeniu žalovaného v smysle §§ 17 a 1 zák. čis. 111/1927 Sb. z. a n., aby sa zdržal takého konania.

Preto bolo treba zmenením napadnutého rozsudku vyhovieť žalobe ako sa podľa výroku stalo.

Výrok, že žalovaný má sa vyličeného konania zdržeť p o d p o k u t o u 1000 Kč, nebol do rozsudku pojatý, lebo pre takú pokutu nie je v zákone proti nekalej súťaži daný základ a ináč je to otázka patriaca na exekučné pokračovanie (§ 222 zák. v znení § 49 uv. zák. k Osp.).

Nebolo tiež vyhovené žiadosti, aby bolo žalovanému uložené, aby sa postaral o to, aby aj Herman W. upustil od takého konania, lebo odsúdením žalovaného, aby sa zdržal takého konania, je vyčerpaný žalobný nárok podľa § 17 cit. zák.

Čís. 15236.

Předmětem exekuce podle § 331 ex. ř. nemůže býti právo povinného žádati o zahájení umořovacího řízení pro ztrátu vkladní knížky spořitelny.

(Rozh. ze dne 28. května 1936, R I 435/36.)

Vymáhající věřitel navrhl povolení exekuce zabavením a přikázáním pohledávky povinného z vkladní knížky anebo vkladního listu spořitelny a v návrhu uvedl, že se tato knížka ztratila. Kromě toho navrhl exekuci podle § 331 ex. ř. na právo povinného žádati o zahájení umořovacího řízení pro ztrátu oné listiny podle zákona ze dne 11. prosince 1934, čis. 250 Sb. z. a n. P r v ý s o u d povolil exekuci podle návrhu. R e - k u r s n í s o u d exekuční návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle judikatury nejvyššího soudu (rozh. čís. 2969, 9933, 12119, 14045 Sb. n. s.) lze vésti exekuci na pohledávky z vkladních knížek, jsou-li v rukou buď povinného nebo třetího k jejich vydání ochotného, toliko podle § 296 ex. ř. Neprávem tvrdí dovolací rekurent, že se jeho návrh na povolení exekuce opírá o toto zákonné ustanovení, neboť žádal výslovně o zabavení a přikázání pohledávky a o vydání potřebné zápovědi dlužníkovi a poddlužnici, což odpovídá předpisu § 294 ex. ř.. jehož nelze v tomto případě použít, a nemění na této povaze jeho návrhu nic ani okolnost, že současně učinil návrh sám sobě odporující, aby výkonný orgán zmíněnou vkladní knížku, o níž navrhovatel uvádí, že se ztratila, vzal k sobě, sepsal o tom zájemní zápis a pak ji uložil u soudu, na to však aby soud zmocnil výkonný orgán zakročit o zahájení umořovacího řízení. Pokud se dovolací rekurent obává, že by dlužník mohl vždy zmařit tento způsob vedení exekuce tím, že vkladní knížku odstraní nebo zavlče, nutno podotknouti, že ustanovení § 47 ex. ř. a zákon ze dne 25. května 1883 čís. 78 ř. z. také po této stránce umožňují potřebnou odpomoc. Také exekuce podle § 331 ex. ř. není v tomto případě na místě. Toto zákonné ustanovení má za předpoklad, že tu jest majetkové právo dlužníkovu nenáležející k pohledávkám, jež však dopouští zpeněžení. Této možnosti není u práva dlužníkovu vůči spořitelně navrhnutí zahájení umořovacího řízení podle zákona čís. 250/34 Sb. z. a n. a žádati pak vydání náhradní listiny nebo výplatu částky. Toto »oprávnění«, na něž chce vésti exekuci, není nic jiného než nezpeněžitelná možnost obnoviti potřebné předpoklady pro uplatňování nároku samého, kdežto § 5 zák. čís. 250/34 poskytuje možnost žádati o zahájení umořovacího řízení nejen tomu, kdo může uplatnit nějaké právo z listiny nebo na jejím základě, nýbrž i tomu, kdo jinak má právní zájem, aby listina byla prohlášena za umořenou, aby pak po vydání umořovacího usnesení, pokud se týče náhradní listiny mohla býti po zákonu vedena exekuce.

Čís. 15237.

Nárok finančního úředníka proti státu na uchopitel'skou odmenu je nárokom verejnoprávnym a nepatrí na porad práva.

(Rozh. z 28. mája 1936, R III 260/36.)

Žalobník domáhal sa žalobou, podanou na čsl. štát, vyplatenia uchopitel'skej odmeny za to, že v čase, keď bol daňovým komisárom finančného riaditeľ'stva, učinil trestné oznámenie na poplatníka, ktorý ukrátil štát na dani, a že v dôsledku tohoto oznámenia bola poplatníkovi uložená peňažitá pokuta, ktorú poplatník aj zaplatil.

S ú d I. s t o l i c e spor pre sporu prekážajúcu okolnosť, uvedenú v bode 1 § 180 Osp., zastavil a r e k u r z n ý s ú d jeho usnesenie potvrdil.

N a j v y š š í s ú d rekurz žalobníka zamietol. D ô v o d y: Žalobník nenapadol zistenie — oprené o jeho vlastný prednes — že finančné